Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26207
Copyright: Admont, Benediktinerstift

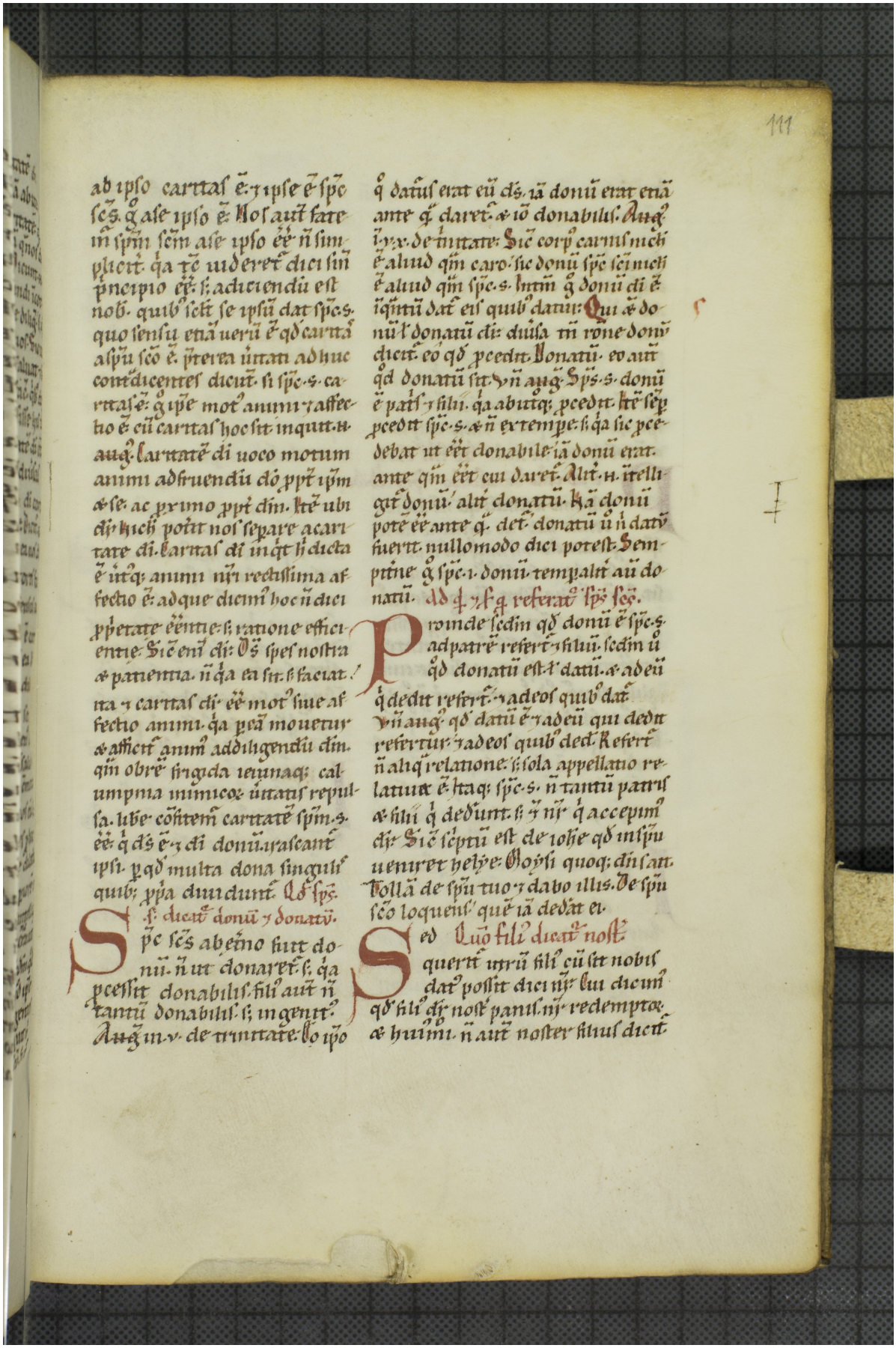

111

ab ipso caritas ē. ⁊ ipse ē spc
sc̄s. q̄ a se ipso ē. Nos aut fate
m̄ spm̄ sc̄m a se ipso ēē. n̄ sim
plicit. q̄a tē uideret dici sim
p̄ncipio ēē. s. adiciendū est
nob. quib̄ scit se ipsū dat spc̄s.
quo sensu etā uerū ē q̄d caritā
a spū sco ē. p̄terea ūtam adhuc
contradicentes dicūt. si spc̄. s. ca
ritas ē. q̄ ipe mot̄ animi ⁊ affec
tio ē. cū caritas hoc sit inquit. u
aug. caritatē di uoco motum
animi adfruendū d̄o ppt ipm
a se. ac primo ppt dm. ktē ubi
dr. hicē potit nos separare a cari
tate di. Caritas di in qt h dicta
ē itq; animi nr̄i rectissima af
fectio ē. adque dicim hoc n̄ dici
ppetate ēentie. s. ratione effici
entie. Sic enī di: Ds spes nostra
a patientia. n̄ q̄a ea sit. s. faciat
ita ⁊ caritas di ēē mot̄ siue af
fectio animi. q̄a p̄cā mouetur
a afficit animū addiligendū dm
q̄m obrē singida ieunaq; cal
umpnia inimicor ūtatis repul
sa. ubē cōstitem caritatē spm̄. s.
ēē. q̄ ds ē. ⁊ di donū. ut sciant
ipsi. p q̄d multa dona singuli
quib; ppa dnt. Q̄d spc.

s. dicat donū ⁊ donatū.

Spc sc̄s ab eōmo fuit do
nū. n̄ ut donaret. s. q̄a
pcessit donabilis. filio aut n̄
tantū donabilis. s. ingenit.
Aug. in. v. de trinitate. Do ipo
q̄ datus erat eū ds. ia donū erat etā
ante q̄ daret. a io donabilis. Aug.
i. v. de trinitate: Sic corp̄ carnis mei
ē aliud q̄m caro. sic donū spc̄ sci mei
ē aliud q̄m spc. s. hm̄ q donū di ē
iq̄ntū dat eis quib̄ datur. Qui a do
nū. l donatū di: diuisa tm̄ rōne donū
dicit. eo q̄d pcedit. Donatū. eo aut
q̄d donatū sit. ⁊ n̄ aug. Sps. s. donū
ē patis ⁊ filii. q̄a ab utq; pcedit. ktē sēp
pcedit spc̄. s. a n̄ ex tempe. s. q̄a sic pce
debat ut ēēt donabile ia donū erat
ante q̄m ēēt cui daret. Alit. h. intelli
git donū. alit donatū. Ka donū
potē ēē ante q̄ det. donatū u n̄ dat
fuerit. nullomodo dici potest. Sem
pitne q̄ spc. i. donū. temp. alit aū do
natū.

ad ⁊ ⁊ q referat ipse sco.

Proinde secdm q̄d donū ē spc. s.
ad patrē refert ⁊ filiū. secdm u
q̄d donatū est. t datū. a ad eū
q̄ dedit refert. ⁊ ad eos quib̄ dat
⁊ ū aug. q̄d datū ē ⁊ ad eū qui dedit
referitur. ⁊ ad eos quib̄ ded. Refert
n̄ aliq̄ relatione. s. sola appellatio re
latiua ē. itaq; spc̄. s. n̄ tantū patris
a filio q̄ dedit. s. ⁊ nr̄ q̄ accepim
dr. Sic ē scptū est de iohe q̄d in spu
uenuret helye. Ioēl quoq; dn̄s ait
Effūdā de spū tuo ⁊ dabo illis. De spū
sco loquens. quē ia dedat ei.

Sed Quō filio dicat nost.

Quert utrū filio eū sit nobis
dat possit dici nr̄ Cui dicim
q̄d filio dr. nost panis nr̄ redemptor
a hūmi. n̄ aut noster filius dicit.